

הדלקת-נרות

י-ם-----4:08

ב"ב-----4:23

צאת שבת

י-ם-----5:21

ב"ב-----5:23

ר"ת-----6:00

– פניני משה –**דברי תורה לפרשת לך לך**

א} "לך לך מארצך" וסמיק ליה בסוף פרשת נח המילה "בחרן" וי"ל שחרן זה מלשון חרון אף וידוע שתיקון לכעס הוא שינוי מקום וזה מה שכתוב כאן "חרן" דהיינו חרון אף "לך לך מארצך" מה התיקון "לך לך מארצך" דהיינו לשנות מקום {הרה"ק ר' צדוק הכהן מלובלין זי"ע}

ב} "מארצך ומולדתך ומבית אביך". י"ל שפה מרומז המשנה באבות {פ"ג' משנה א'} "מארצך"=מרמז "לאן אתה הולך" "ממולדתך"=מרמז ל "מאין באת", "ומבית אביך"= מרמז על "לפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון". {חשבה לטובה}

ג} "ואברכה מברכך ומקלכך אאור" בברכה נאמר "ואברכה מברכך" ואילו בקללה נאמר להיפך כי ידוע מחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה ומחשבה רעה אין הקב"ה מצרפה למעשה, לכן בברכה אם הוא רוצה לברך הוא דהיינו שיש לו מחשבה לברך הוא כבר מתברך אבל המקללים יתקללו רק לאחר המעשה שקללו ולא על המחשבה לקלל.

ד} {למען ייטב לי בעבורך} יתנו לי מתנות {רש"י} וכי באמת היה אברהם להוט כל כך אחרי מתנות? הלא אחרי מלחמת סדום לא רצה לקבל את אשר הגיע לו ביושר, וכיצד אפשר לומר שהיה מחפש על ידי תחבולות איך לקבל מתנות? ברם נאמר במדרש, כי כל ירידתו של אברהם מצרימה באה רק כדי לכבוש דרך בשביל בניו לעתיד- "צא וכבוש הדרך לפני בניך" שבהיותם במצרים לא ילכו לטמיון, אלא יהיה פרעה מוכרח לשחררם על ידי המכות שיבואו עליו, כשם שהוכרח עכשיו לשחרר את אברהם ושרה בגלל הנגעים. רצה איפוא, אברהם להכשיר עכשיו גם את ה "ואחרי כן יצאו ברכוש גדול" שעל כורחו יצטרך פרעה לתת לבניו מתנות רבות לדרך, ומשום כך ביקש לקבל מתנות מאת פרעה כדי שזה יהיה לאות סמלי לשעת יציאת מצרים בעתיד, שיצאו ישראל ברכוש גדול. {שם משמאל מהרה"ק ר' שמואל מסוכטשוב}

ה} "וזייתה נפשי בגללך" ידוע הפסוק במשלי פרק "יח" "פסוק "כא" "מות וחיים ביד לשון" ויש לומר שזה מרומז פה, דהיינו "בגללך" בגמטריא 85 פה בגמטריא 85 ש"וחיתה נפשי" איך "בגללך" שזה הפה. {אבי מורי שליט"א}

ו} "ומלכי צדק מלך שלם הוציא לזום ויין והוא כהן לקל עליון" כאשר שני צדיקים מזדמנים יחד, הרי האחד לומד מחברו ומקבל ממנו את מידותיו הטובות. והנה, שם בן נח היה תמיד עוסק בתורה ועבודה בבית מדרשו {של שם ועבר} ולא היה נותן כלל דעתו על עניני העולם הזה מאידך היתה מידתו העיקרית של אברהם אבינו- הכנסת אורחים שהיה פותח את דלתות ביתו בפני זרים, מאכילם ומשקם וכך היה מקרבם אל תחת כנפי השכינה. עתה משנזדמנו שניהם ביחד הרי "ומלכי צדק מלך שלם {שם בן נח רש"י} "הוציא לחם ויין" הוא הוציא מאברהם את מידת הכנסת האורחים, לתת לאנשים לאכול ולשתות מן הטוב והמובחר, "והוא" אברהם למד מאת "שם" "כהן לקל עליון" להוסיף ולשקוד יותר על התורה והעבודה, ככהן בבית המקדש. {שיחות צדיקים}

"שבת-שלום"**"אגוסטן שבת"**

מה יוסף 66